

Nội dung bài viết

1. [Soạn bài: Dọn về làng \(Nông Quốc Chấn\) \(Ngắn gọn nhất\)](#)
 1. [Câu 1 \(Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1\):](#)
 2. [Câu 2 \(Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1\):](#)
 3. [Câu 3 \(Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1\):](#)

SOẠN BÀI: DỌN VỀ LÀNG (NÔNG QUỐC CHẤN) NGẮN GỌN NHẤT

Bố cục

Phần 1 (6 câu đầu + 15 câu cuối): niềm vui khi được trở về làng

Phần 2 (31 câu giữa) cuộc sống gian khổ và niềm căm hờn giặc của người dân Cao-Bắc- Lạng

Câu 1 (Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1):

Cuộc sống gian khổ của người dân Cao Bắc Lạng được thể hiện qua các hình ảnh:

- + Mấy năm: thời gian kéo dài
- + Quên tết... quên rằm
- + Chạy hết núi khe, cay đắng...
- + Lán sụp, nát cửa, vất bám
- + Mẹ địu em chạy, con *sau* lưng tay dắt bà, vai đầy tay nải
- + Cuộc sống yên ấm bị đảo lộn, nhà cửa tan hoang, gia đình li biệt
- + Cha ngã xuống, phủ mặt cho chồng, máu đầy tay

→ *Hiệu quả* nghệ thuật của việc xây dựng cảnh tượng thâm thúy như trên tạo ấn tượng mạnh vì nó tác động người đọc

- Tội ác của giặc *Pháp*:

- + Lán đốt tro trụi, *súng* nổ, Tây lòng
- + Áp quần bị vợ vét

- + Cha bị bắt, bị đánh chết
- + Chôn cất cha bằng khăn của mẹ, liệm bằng áo của con
- + Máu đầy tay, nước tràn đầy mắt

→ Giặc *Pháp* tàn bạo, ác độc, qua đó thể hiện sự căm thù đến tột độ và muốn trả thù của tác giả

Câu 2 (Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1):

Nét độc đáo trong cách thể hiện niềm vui Cao- Bắc- Lạng được giải phóng:

- Hình ảnh vui vẻ của người dân cười vang, xuống làng, người nói cở lay, ô tô kêu vang đường, ríu rít tiếng cười con trẻ
- Niềm vui tự do được diễn tả chân chất, tươi vui theo cách nói của người dân Tây Nguyên
- Ngôn từ mộc mạc, lối thơ giản dị, ý thơ chân thực, tác giả diễn tả niềm vui đủ cung bậc, màu sắc

Câu 3 (Trang 141 SGK Ngữ văn 12 Tập 1):

Màu sắc *dân tộc* thể hiện qua lối nói so sánh có hình ảnh, kết hợp với từ ngữ của nhà thơ

- + Người đông như kiến, *súng* đầy như củ, người nói cở lay trong rừng rậm
- + Hồ không dám đến để con trong vườn chuối
- Từ ngữ mộc mạc, chân thật: quên tết tháng giêng, quên rằm tháng bảy, mày, tao...
- Cách diễn tả nỗi đau, niềm vui tự do, độc lập của tác giả thật gần gũi, thân thuộc, hồn nhiên như chính tấm lòng người dân miền núi.

Bố cục:

Phần 1 (2 khổ đầu): Sự trở ngại *trước* ngày lên đường

Phần 2 (9 khổ tiếp): Khát vọng gắn bó với nhân dân, kỉ niệm kháng chiến nghĩa tình

Phần 3 (còn lại) khúc hát yêu cuộc đời, yêu đất nước